

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23094/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Татјане Ђурица чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Крстић адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за осигурање „Generali osiguranje Srbija Beograd“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Нађа Самац адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 980/23 од 19.06.2024. године, на седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 980/23 од 19.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 980/23 од 19.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 3277/2014 од 05.04.2022. године, у ставу првом, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени Акционарско друштво за осигурање „Generali osiguranje Srbija Beograd“ са седиштем у Београду да тужиоцу АА из ..., на име накнаде материјалне штете на возилу исплати износ од 919.130,60 динара са законском затезном каматом почев од 05.04.2022. године до исплате. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу којим је тражио да се обавезе тужени да му на износ досуђен ставом првим изреке исплати законску затезну камату почев од 10.12.2013. године до 05.04.2022. године. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 451.032,00 динара са законском затезном каматом од дана када се стекну услови за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 980/23 од 19.06.2024. године у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 3277/14 од 05.04.2022. године у ставовима првом и трећем

изреке. У ставу другом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр.72/11 ... 10/23 – други закон) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд цени у већу од пет судија. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете причињена тужиоцу услед саобраћајне незгоде у којој су учествовали возач путничког возила осигураног од аутоодговорности код туженог и тужилац такође као возач путничког возила. Наведена саобраћајна незгода се догодила као последица пропуста коју је учинио возач који је био осигураник туженог. Побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев, применом одредаба чланова 940, 941. и 190. Закона о облигационим односима. Ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање. Међутим, по налажењу овог суда побијана одлука је донета уз примену одговарајућег материјалног права, а спорна правна питања су везана за конкретну чињеничну ситуацију и решење спорног односа странака зависно је од утврђене чињеничне подлоге. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену члана 404. став 1. Закона о парничном поступку и у понављају наводи истицани у жалби против првостепене пресуде. Побијана другостепена одлука је у складу са судском праксом и правним схватањима, а нема ни услова да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана. На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребну уједначавања судске праксе или новог тумачења права из чега произлази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. У овој правној ствари ради се о накнади штете и тужба је поднета 29.07.2014. године, а вредност предмета спора је 919.130,60 динара. Дакле, вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић